

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.924 van 6 juni 1996
in de zaak A. 69.201/X-6619.**

In zake : Geert BOURGEOIS,
wonende te IZEGEM,
Baronielaan 12

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Eerste Minister,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VAN STATE,

Gezien het verzoekschrift dat op 4 juni 1996 werd ingediend door G. BOURGEOIS, lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers om, eensdeels, de voorlopige schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van "de impliciete weigering van de Eerste Minister de heer Jean-Luc DEHAENE, om de officiële tekst, minstens een afschrift van het door de Minister-raad goedgekeurd ontwerp van wet ter bevordering van de werkgelegenheid en preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen mede te delen", en, anderdeels, aan de verwerende partij een dwangsom van 1 miljoen frank op te leggen per dag dat de hoofdveroordeling tot mededeling van de gevraagde tekst van het ontwerp niet uitgevoerd wordt;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 4 juni 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 juni 1996;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van Advocaat P. PEETERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift preciseert dat het gaat om de weigering van mededeling van het "voorontwerp van wet over de vrijwaring van de werkgelegenheid en het concurrentievermogen", dat blijkt uit het wekelijks persbericht over het verslag van de vergadering van de Ministerraad medegedeeld werd aan alle leden van de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 3 mei 1996 door de Ministerraad goedgekeurd werd, waarvan verzoeker met fax en brief van 20 mei 1996 aan de Eerste Minister uitdrukkelijk de mededeling gevraagd heeft, dat dit voorontwerp bevestigd zou zijn geworden in de Ministerraad van 28 mei 1996 en verder besproken werd met volksvertegenwoordigers van de meerderheid en in andere groepen zoals de C.V.P.-jongeren;

Overwegende dat een voorontwerp van wet, ook al is het goedgekeurd door de Ministerraad, daarna nog aan adviserende organen moet voorgelegd worden onder meer in laatste instantie aan de afdeling wetgeving van de Raad van State; dat het ingevolge die adviezen nog

gewijzigd kan worden, vooraleer het dan, na definitieve goedkeuring door de Ministerraad, voorgelegd wordt aan het Staatshoofd, om dan ingevolge een Koninklijk indieningsbesluit neergelegd te worden op het bureau van de wetgevende kamers;

Overwegende dat in die fase van het verder onderzoek van het voorontwerp de Eerste Minister en (of) de betrokken Ministers gerechtigd zijn, gelet op de politieke opties en andere gegevens die erin vervat kunnen zijn, de inhoud ervan te bespreken met leden van de meerderheid en met belanghebbende groeperingen en kunnen uitkijken naar reacties van de burgers; dat uit wat voorafgaat volgt dat een voorontwerp van wet, zoals dit waarvan verzoeker de persoonlijke mededeling gevraagd heeft aan de verwerende partij, een voorbereidend beleidsinstrument is, waarvan al dan niet mededeling ter vrije beoordeling staat van de betrokken beleidsman;

Overwegende dat, ook al zou een voorontwerp van wet als een bestuursdocument worden beschouwd in de zin van artikel 1, § 2, 2° van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, de overheid de inzage kan afwijzen, omdat de openbaarmaking afbreuk doet aan het geheim van de beraadslagingen van de federale Regering (Art. 6, § 2, 3° van de wet van 12 april 1994);

Overwegende dat de weigering van mededeling aan verzoeker in die omstandigheden een niet in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State voor vernietiging vatbare handeling is en dus ook niet voor schorsing; dat de vordering tot schorsing bij hoogdringendheid om die reden niet ontvankelijk is en moet verworpen worden, en dat er derhalve geen grond is tot het opleggen van een dwangsom,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes juni 1900 zesennegentig, door :

de H.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad
		van State,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.